

19 Μαΐου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Χ΄ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ "ΡΩΤΑΣ",

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5513).

Είσοδος σε ξένη περιουσία με σκοπό να ενοχλήσει τον κάτοχο της κατά παράβαση του άρθρου 280 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από τον περί Αυξήσεως των Χρηματικών Ποινών, Νόμο του 1987, (Νόμος αρ. 166 του 1987).

5 Την 1ην Απριλίου 1991 ο εφεσείων που ήταν κρεοπώλης ήλθε στο Κεντρικό Σφαγείο το οποίο τελεί υπό την κατοχή του Κεντρικού Σφαγείου Κοφίνου, με το αυτοκίνητο και τα ζώα του ενώ του είχε πριν απαγορευθεί η είσοδος λόγω της συμπεριφοράς του και προκάλεσε καθυστέρηση στη ροή παραλαβής των ζώων και στην 10 άφιξη των αυτοκινήτων. Βρέθηκε ένοχος μετά από ακροαματική διαδικασία στην κατηγορία για είσοδο σε ξένη περιουσία με σκοπό να ενοχλήσει τον κάτοχο της.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο συμφώνησε με το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ο σκοπός του εφεσείοντα ήταν να ενοχλήσει και ότι η δικαιολογία ότι μπήκε για να σφάξει τα ζώα του ήταν ένα μανδύας για συγκάλυψη του πραγματικού του σκοπού και απέρριψε την έφεση.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

20 *Lambides v The Police* (1967) 2 C.L.R. 142

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Δημήτρη Δημητριάδη ή "Ρώτα" ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 22.8.1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας

(Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5921/91) στην κατηγορία εισόδου σε ξένη περιουσία με σκοπό να ενοχλήσει τον κάτοχο της κατά παράβαση του άρθρου 280 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από τον περί Αυξήσεως των Χρηματικών Ποινών, Νόμο του 1987 (Ν. 166/87) και καταδικάστηκε από Ιωαννίδη, Α.Ε.Δ. σε £50.- πρόστιμο. 5

Φ. Αποστολίδης, για τον εφεσείοντα.

Λ. Δημητριάδου (δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους. 10

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος για είσοδο σε ξένη περιουσία με σκοπό να ενοχλήσει τον κάτοχο της, κατά παράβαση του άρθρου 280 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από τον περί Αυξήσεως των Χρηματικών Ποινών, Νόμο του 1987, (Νόμος αρ. 166 του 1987). 15

Ο εφεσείων είναι κρεοπώλης και έπαιρνε τα ζώα του στο Κεντρικό Σφαγείο το οποίο τελεί υπό την κατοχή του Κεντρικού Συμβουλίου Σφαγείου Κοφίνου. Λόγω της συμπεριφοράς του με την οποία το Συμβούλιο ασχολήθηκε επανειλημμένα σε συνεδρίες του, ο εφεσείων προειδοποιήθηκε ότι αν επαναλάμβανε παρόμοια συμπεριφορά θα εδίδετο εντολή να του απαγορευθεί η είσοδος στο Σφαγείο. Επειδή συνεχίστηκε η ίδια συμπεριφορά, απαγορεύθηκε η είσοδος του στον περιφραγμένο χώρο του Σφαγείου από τις 25 Ιανουαρίου 1991. 25

Την 1 Απριλίου 1991, ο εφεσείων ήλθε στο Σφαγείο με το αυτοκίνητο και τα ζώα του. Ο εντεταλμένος υπάλληλος του Σφαγείου, ο οποίος ενεργούσε με βάση οδηγίες από τη διεύθυνση να μη επιτρέψει την είσοδο στον εφεσείοντα, υπέδειξε σ' αυτών να σταματήσει στην είσοδο. Ο εφεσείων δεν υπάκουσε, μπήκε μέσα από το ανοιχτό κάγκελλο στον περιφραγμένο χώρο και σταμάτησε στο χώρο εκφορτώσε- 35

ως των ζώων. Με την πράξη του αυτή ο εφεσείων προκά-
 λεσε καθυστέρηση στη ροή παραλαβής ζώων και στην
 άφιξη των αυτοκινήτων ενοχλώντας κατά τον τρόπο αυτό
 τον κάτοχο του υποστατικού. Ειδοποιήθηκε ο εκτελών
 5 χρέη Διευθυντή, ο οποίος κάλεσε την Αστυνομία να εκδιώ-
 ξει τον εφεσείοντα. Πράγματι ο αστυφύλακας Βασιλείου,
 ο οποίος κατέφθασε στην σκηνή, υπέδειξε σε αυτόν να
 φύγει, αλλά ο εφεσείων δεν έφευγε και επέμενε ότι έφερε
 τα ζώα του για σφαγή.

10 Μετά από ακροαματική διαδικασία κατά την οποία
 ακούστηκαν τα γεγονότα της υπόθεσης από τους μάρτυρες
 ο πρωτόδικος Δικαστής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο
 πραγματικός σκοπός της εισόδου του εφεσείοντα ήταν για
 να ενοχλήσει τον κάτοχο του υποστατικού και η δικαιολο-
 15 γία ότι μπήκε για να σφάξει τα ζώα του όταν του είχε απα-
 γορευθεί η είσοδος ήταν απλώς για να καλύψει τον πραγ-
 ματικό του σκοπό που ήταν για να ενοχλήσει.

Οι αρχές που διέπουν το θέμα της παράνομης εισόδου
 με σκοπό την ενόχληση του κατόχου περιουσίας έχουν
 20 εξεταστεί, μεταξύ άλλων, και στην υπόθεση *Lambides v.*
The Police (1967)2 C.L.R. 142, στην οποία λέχθηκε ότι εκεί
 που ο πραγματικός ή κύριος σκοπός της εισόδου ενός
 είναι να διαπραχθεί ένα αδίκημα ή να εκφοβίσει, εξυβρί-
 σει, ή ενοχλήσει τον κάτοχο και όταν η διεκδίκηση δικαιώ-
 25 ματος είναι απλώς ένας μανδύας για να συγκαλείψει τον
 πραγματικό σκοπό του το αδίκημα της παράνομης εισό-
 δου έχει διαπραχθεί.

Συμφωνούμε με το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικα-
 στή ότι ο σκοπός του εφεσείοντα ήτο να ενοχλήσει και η
 30 δικαιολογία ότι μπήκε για να σφάξει τα ζώα, δεν ήτο
 παρά ένας μανδύας στην όλη πρόθεση του.

Ως εκ τούτου δεν βρίσκουμε λόγο να επέμβουμε στα
 συμπεράσματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου και η έφεση
 απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.